

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 1 năm 2012

Số 62

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách
- Hướng Tâm

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người đời hay than thở tại sao ?
- 2) Những người đã từng sống trong tiền tài danh vọng, có thể tu thiền theo Pháp Lý Vô Vi không ?
- 3) Ở đời này có những bệnh nan y thì phải làm sao ?
- 4) Ở Việt Nam có người tu về Pháp Lý Vô Vi có kết quả không ?
- 5) Tại sao làm người mà lại không biết quý thương nhau ?
- 6) Bệnh thần kinh kinh niên lúc nào cũng mất quân bình thì phải làm sao ?
- 7) Hôm qua Bé được gặp mọi người thân yêu, Bé cảm thấy sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 23 tháng 5 năm 1993 1) Hỏi : Người đời hay than thở tại sao ? Đáp : Thưa, người đời hay than thở tại chính bản thân của họ mất quân bình, hướng ngoại tranh chấp so đo, tạo khổ cho chính họ mà không hay, mỗi ngày mỗi sai thêm, không khác gì người đang đứng giữa bùn lầy, chỉ có lún thêm, không sao thoát được. Kệ: Khó khổ hằng ngày lại lún sâu Bơ vơ cực nhọc lại thêm sâu Chơn hồn không thức đang sa đọa Tự thức thực hành rõ nhiệm mầu.	Ngày 24 tháng 5 năm 1993 2) Hỏi : Những người đã từng sống trong tiền tài danh vọng, có thể tu thiền theo Pháp Lý Vô Vi không? Đáp : Thưa, những người đã từng sống trong tiền tài danh vọng mà tự cảm thức được mình đang mặc một cái áo rách của trần gian tạm bợ, bằng lòng vứt bỏ áo rách đó thì mới có cơ hội chuyển thức thực hành Pháp Lý Vô Vi, may ra tái lập luồng điển thanh cao, hội thành áo giáp tinh thương của muôn loài vạn vật, dứt khoát thăng hoa tiến hóa nhẹ nhàng hơn. Kệ: Hồi tâm thức giác tự quy hườn Cởi mở thanh cao chẳng giận hờn Đời đạo thâm tình nay thức giác Thực hành chơn pháp chẳng còn hơn.
Ngày 25 tháng 5 năm 1993 3) Hỏi : Ở đời này có những bệnh nan y thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, ở đời này mắc phải bệnh nan y thì phải tự ăn năn sám hối, để sửa tâm và sửa tánh, từ ăn uống cho đến hành động. Như sự nóng nảy tự làm rối loạn sự vận hành của nội tạng, xảy ra bệnh nan y mà không hay, tự tưởng lầm mình là người tốt, bệnh hoạn không sao phân minh được hồn vía đang ở đâu? Thần thức không yên ổn, nhiều khi muốn chết nhưng chưa đến lúc cũng khó chết, tâm bấn loạn, không biết được luật nhân quả, tâm làm thân chịu, chỉ còn thức tâm lo niệm Phật, vun bồi luồng điển vô sanh bất diệt. Ngày đêm niệm Phật, tự khôi phục lại vị trí của tâm linh, thì khi nhắm mắt phần hồn sẽ được gỡ gạc phần nào mà thôi. Kệ: Cảnh đời thức giác cảnh sang tôi Tự sửa tâm linh dễ đứng ngồi Lập hạnh hồn thiêng không bị động Sanh sanh diệt diệt cũng thế thôi.	Ngày 26 tháng 5 năm 1993 4) Hỏi : Ở Việt Nam có người tu về Pháp Lý Vô Vi có kết quả không ? Đáp : Thưa có, tùy theo trình độ của mỗi người mà tu tiến và phát minh chiều hướng thăng hoa rõ rệt hơn. Tương lai của Vô Vi sẽ hội tụ đông đảo hơn, điển quang phát triển hỗ trợ cho đời lần đạo, dẹp bỏ hận thù và chú trọng về sự tiến hóa của tâm linh hơn. Kệ: Quy hội giai không chẳng giận hờn Trì tâm tu luyện chẳng cần hơn Thương yêu thực hiện tâm thanh sáng Khai triển chơn hồn ý chẳng sờn.

<i>Ngày 27 tháng 5 năm 1993</i> 5) Hỏi : <i>Tại sao làm người mà lại không biết quý thương nhau ?</i> Đáp : Thừa, làm người mà không biết quý thương nhau là vì chính họ không biết thương lấy chính họ, làm sao biết quý thương người khác. Kệ: Khổ nỗi không minh tự khép màng Trí tâm xao động khó tâm an Khó thông khó hiểu tình giao cảm Khổ nạn triền miên lại khó an.	<i>Ngày 28 tháng 5 năm 1993</i> 6) Hỏi : <i>Bệnh thần kinh kinh niên lúc nào cũng mất quân bình thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thừa, bệnh thần kinh kinh niên thì phải nhờ Bác sĩ chữa trị và thường thanh lọc bộ ruột cho sạch sẽ, để dễ tiếp thu thuốc của Bác sĩ cho. Mọi việc xung quanh đều phải yên lặng, không nên giao cho họ một việc trách nhiệm nào cả. Còn về phần hồn thì có tiền duyên mới có hậu kiếp, sự liên hệ không hay của tiền kiếp rất phức tạp, tái diễn lưu luyến đầy đọa phần hồn cho đến chết, trường hợp này mọi y sĩ cũng phải bó tay. Kệ: Khó mà chuyển hướng diu tâm thức Chấp nhận hành xuyên duyên nghiệp chương Hành hạ tâm thân mới tỏ tường Theo chiều kích động vậ mà nương.
<i>Ngày 30 tháng 5 năm 1993</i> 7) Hỏi : <i>Hôm qua Bé được gặp mọi người thân yêu, Bé cảm thấy sao ?</i> Đáp : Thừa, Bé rất vui, mọi người đều bình an, sống theo hoàn cảnh của chính họ, cũng nằm trong tiền tình duyên nghiệp dở hay của tình đời. Kệ: Sống đời động loạn khắp nơi nơi Gả cưới triền miên sống hợp thời Tâm đạo không còn tâm khó thức Triền miên học hỏi kiêu tân thời.	

Luận Đạo II

Bạn đạo: Ngôi vị giữa Chúa và Phật ở trên Thiên đình thì Chúa thì chỉ có một thôi mà Phật thì hằng hà sa số. Con không biết nó có tương quan gì không?

Thầy: Chúa kêu bằng Cha Trời mới là Chúa còn Jesus Christ thì cũng con của Chúa mà thôi, thấy chưa? Đó, thì Phật thì cũng con của Chúa mà thôi. Tại sao người ta nói hằng hà sa số? Tại sao người ta nói Phật tức tâm? Thì con người trở nên Phật rồi. Thì hằng hà sa số Phật là hằng hà sa số người, thấy không? Jesus Christ cũng thực hiện từ bi và học từ bi cũng lấy con người ra mà để tiến hóa đi lên. Mà người nào, người nào, Chúa có nói, Jesus Christ có nói: Người nào tin ta thì sẽ được cứu rỗi. Mà nếu tin Chúa thì phải đi như Chúa, hành động như Chúa, thấy không? Còn lợi dụng Chúa không bao giờ được cứu rỗi, chị thấy rõ chưa? Thì cũng hằng hà sa số, con ông Trời thiếu gì, nhưng mà họ lấy một cái gương lành để cảm động chúng sanh thôi, nó cũng có một thôi. Phật với Tiên cũng vậy, Christ là Di Lạc chứ ai, đó cũng là Phật, học từ bi mà, ta chém chết không kêu, ta chém chết không trả thù, học từ bi, thấy không? Có một hà.

Bạn đạo: Thưa ông Tám sao theo sách nói: Khi Đức Phật mới sanh ra đưa tay chỉ lên Trời, tay chỉ dưới đất nói “Thiên thượng địa hạ, di ngã độc tôn”

Thầy: Cái câu đó bây giờ “Thiên thượng nhân gian di ngã độc tôn”, bây giờ anh đứng anh giờ tay phải không? Thiên thượng, thanh khí đi xuống thể gian, thể gian sanh ra vạn vật cây cỏ, hoa quả, cơm gạo. Di ngã độc tôn phải nuôi cái người này không? Nuôi anh không? Thì tôi cũng vậy, tôi cũng dùng câu đó “Thiên thượng nhân gian di ngã độc tôn”. Có phải một ông Phật chỉ rõ cho người ta thấy chỉ ngã, chỉ tôi là độc tôn, tôi là chúa tể của tiểu thiên địa này. Anh cũng là chúa tể của tiểu thiên địa này. Di ngã độc tôn, cả càn khôn vũ trụ nuôi có mình anh, anh thấy không?

Bạn đạo: Chứ không phải ông Phật ông tự nhận....

Thầy: Không! Ông nói, bây giờ ông mang thể xác con người ông diễn tả cái trình trạng đó cho con người hiểu cả Trời đất, càn khôn vũ trụ xây dựng chúng sanh chứ không phải một mình ông. Nếu một mình ông, ông nói tâm ta khác tâm nhà người khác.

Ông đâu có nói Phật tức tâm, tao là mây á, ông nói vậy đó mà, thấy không? Còn ông diễn tả cho người ta “Thiên thượng nhơn gian di ngã độc tôn”. Bây giờ, anh không có thanh khí đi xuống làm sao anh sống nơi đây. Anh không có cơm gạo làm sao anh trưởng thành lớn cao nè, cơ thể của anh nè. Di ngã độc tôn phải phục vụ mình anh không? Mà phục vụ tôi luôn. Chúng ta đồng có một thôi, cả càn khôn triệu triệu ức ức nhưng mà có một. Hơi thở trong càn khôn vũ trụ đồng một nhịp. Nếu mà tắt đi một phút một giây là chết hết không còn một ai, anh thấy không? Cũng thở ra, thở vô đồng một nhịp sống, đồng một lẽ tình hết thấy. Nó không có khác biệt gì bao nhiêu đâu, thấy không? Thăng động với thăng tịnh vậy thôi mà lộn xộn, cách biệt anh ba, anh hai, anh tư lộn xộn rồi cuộc cũng bao nhiêu công chuyện học hỏi và tiến hóa mà thôi, anh thấy không? Thiên thượng nhân gian di ngã độc tôn, vì mình. Khi mà hiểu Phật lý rồi nó thâm thúy lắm có một lý mà tự giải tới nơi. Còn không hiểu mà phân lung tung thét rồi tu hoài vô chùa cúng hoài không hiểu cái gì hết, đâm ra sợ. Có người thờ ba ngàn ông Phật, có người thờ mười ngàn ông Phật, tôi biết hết tên mười ngàn ông Phật tôi cũng khủng rồi, thấy không? Còn tôi biết Phật tức tâm là có một ông Phật này là tôi đủ rồi, tôi đủ tới nơi rồi. Ông Phật ông đi, ông sợ người ta gạt. Ông Phật tức tâm, tâm tức Phật có một hà, thấy không?

Người ta phân biệt này kia, kia nọ, tôi nói: Một cộng với một còn có một nhưng mà người đời nói một cộng với một là hai, cái nào đúng? Một cộng với một là hai là đúng, bởi vì mắt phàm tôi thấy hai đúng, nhưng mà trong nguyên lý có một thôi, thấy không? Âm dương hợp nhất chỉ nhơn, đàn ông đàn bà ngủ chung cũng chỉ đẻ một người thôi. Mà một người nó đều cũng hai, cũng âm dương, hai với hai cộng lại cũng còn có một thôi. Lưỡng nghi hợp nhất có trời đất hợp lại cũng có một thôi mà người ta cứ lộn xộn hoài thành ra không có thống nhất, anh thấy không? Có một hà.

Toán thể gian nó bày cho anh có công việc làm, anh làm đã rồi, anh thấy cũng không có gì hết. Số tính lu bù, tôi đi học số tính thiệt nhiều mà ra tôi đâu xài bao nhiêu số đâu. Tôi xài trong sanh trụ di diệt hết

rồi. Sanh ra tôi làm con người rồi tôi trụ, tôi phải di chuyển làm này kia, kia nọ, rồi tới hồi chết, rồi trong cái chết nó có cái sống; rồi sanh, trụ, di, diệt. Cứ đi từ tần số cứ lên, có một đường lối đó thôi, thấy không? Quy nguyên có một hà. Con người mà nếu phân nhiều chừng nào. Động! Mà tu tới thống nhất lưỡng nghi hợp nhất rồi mới tịnh.

Cho nên, càng ngày càng tu thấy mình tịnh. Tịnh rồi cái tâm nó an rồi, không có nghĩ chuyện Đông, Tây, Nam, Bắc, không có mưu mô giết của người này, người kia, người nọ mà động loạn. Tôi chỉ thấy có một mà thôi, tất cả mọi người đều trong một chân lý mà thôi, hết đau khổ. Nhưng mà bây giờ chưa giải quyết được thì nó còn có, phải không? Rõ chưa.

Con lạy Đức Phật, có gì con nói thiệt với Đức Phật mà tới hồi Đức Phật tới kiểm kê cái anh giấu bớt, (thầy cười) không đem ra, nói con chưa đủ, chưa có đâu. Anh hứa lung tung cái đó là cái động loạn thiếu anh hùng tâm, miệng anh hùng mà tâm không anh hùng. Tâm anh hùng thì thấy rõ tất cả đều cần khôn vũ trụ đều có một mà thôi. Không bao giờ anh bị mất, thì họ có lấy thì mình làm cái khác lo gì. Những người Việt Nam mới dám chứng minh điều đó, thấy không? Họ bị kiểm kê lấy hết rồi, tới đây họ đi làm công rửa chén rửa bát, họ cũng có nhà ở vậy, làm cái khác. Bảy tám chục tuổi cũng, tám mươi mấy tuổi cũng dám ngồi ghe đi ra ngoài, cũng làm bậy bạ cũng có ăn, thấy không? Trong cái không nó có, thành ra không có sợ nữa. Người Việt Nam mới thấy rõ rằng tôi không bao giờ mất của, còn mạng là còn tiền, thấy không? Nó còn ổn định hơn những người có của bây giờ. Nó dám đi cái ghe đánh cá rồi nó ra thất thơ, rồi nó làm cũng có nhà nó ở, cũng đi xe hơi, anh thấy không? Người Việt Nam mới dám xác nhận sự thật nó vậy, đâu có sợ được. Mà những người có của, tỷ tỷ phú trên mảnh đất tự do sợ lắm, vì nó chưa hiểu. Cho nên người ta nói nghĩa là sau này những người đó Thượng Đế điểm rồi đó nó dễ thành Phật lắm. Nó dám bỏ tất cả để nó đi tìm cái gì, anh bỏ tất cả anh đi ghe đánh cá anh tìm cái gì? Tìm cái chết đó. Ở đây với mấy người nhà giàu Canada này, ai đi tìm vụ chết vậy không? Mà nó dám đi tìm cái chết đó. Đi cái ghe ra giữa biển có chắc gì người ta cứu không? Phải tìm cái chết không? Anh đâu có tìm cái sống. Đi máy bay

người ta còn mua insurance mà anh đi ghe đánh cá không có insurance mà anh qua Mỹ, anh nói đi qua Mỹ. Làm sao nghĩ được cái chuyện qua Mỹ, thấy không? Làm sao dám nghĩ được cái chuyện qua Mỹ? Thì trong đó có bàn tay của Thượng Đế mới đúng hơn. Mà Thượng Đế sao gọi những người đi tới những chỗ quá tốt để làm gì? Để ảnh hưởng và cảm tỉnh những người đang sung sướng quên họ và quên cả Thượng Đế, quên cả sự đau thương của nhân loại đang oằn oại trong thiên cơ chuyển hóa đau khổ hiện tại. Cảnh tỉnh những người đó phải thức giấc tức khắc bỏ những sự tham muốn đó và trở về với sự quân bình đến luật của tạo hóa thương yêu muôn loài vạn vật theo chương trình của Thượng Đế sắp đặt cho quả địa cầu ổn định lại, chỉ có người Việt Nam mới học được cái bài này. Người Việt Nam được ra đây là người Việt Nam rất xứng đáng tu và lãnh cái nhiệm vụ ảnh hưởng tới mọi người ở chung quanh, cứu người. Đừng tưởng mình tới đây họ cứu mình, sau này mình cứu người, mình học mau hơn, hiểu lẹ hơn tiếp thu nhanh hơn để cứu người. Sức chịu đựng của người Việt Nam ở trại tỵ nạn biết bao nhiêu là sự khổ. Sức chịu đựng của một người Việt Nam ở trại cải tạo của cộng sản chịu đựng biết bao nhiêu khổ. Sức chịu đựng của người Việt Nam dám ra giữa biển phẫn đấu để tìm một ngày mai của Thượng Đế. Gan gì gan, chống Trời chống Phật mà giờ phút đó nó cũng biết niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Sóng gió nguy hiểm ai cứu mình bằng Trời Phật lúc đó nó mới biết bàn tay Thượng Đế. Nhắc đến đáng Cha lành nó mau thức giấc, nó hiểu hết. Những tình cảnh và những hình ảnh của người Việt Nam được truyền bá khắp năm châu thì mọi người phải thức giấc cấp tốc. Thượng Đế sẽ mượn người Việt Nam cảnh tỉnh nhân loại trong giới vật chất. Người Việt Nam mới lãnh nhiệm vụ đó, ý thức rõ mới truyền bá những lời chơn chánh đó cho những người khác thức tỉnh và sẽ cứu rồi họ nếu họ biết theo con đường chơn chánh, còn không thì mặc họ tự họ xóa bỏ đời đời. Kỳ tới này không có chờ đợi người ta tiến nữa, nếu mà không chịu tiến không có ai chờ đợi nữa đâu.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Montreal ngày 29/12/1979)

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 23 tháng 6 năm 1973

Tâm linh xuất phát nơi thanh cảnh
Dẫn tiến quy nguyên pháp giới hành
Trí tuệ thông hành nơi diễn tiến
Sắc không không sắc pháp chơn truyền

Chơn hành thanh diễn quy nguyên
Tiền duyên căn kiếp nối liền khai thông
Chuyển hành minh cảm hóa công
Khai thông đời đạo rõ vòng chuyển luân
Sanh sanh hóa hóa hợp quần
Tiền căn hậu quả tự lần tiến tu
Tu cho thoát khỏi mê mù
Tự minh khai thác tự trừ tiến thân
Bình tâm minh cảm cán cân
Con đường thiện ác góp phần dựng xây
Phân ra rõ rệt hằng ngày
Thanh thanh trực trực chuyển xoay thế tình
Chuyên tu tự hiểu lấy mình
Thanh bản chơn chánh hợp tình chơn như
Chơn tâm hóa cảm người tu
Từ bi hỉ xả miệng cười như hoa
Thiên đàng địa ngục chẳng xa
Diễn thanh thông cảm chan hòa nơi nơi
Xuất ngôn giải đáp khuyên đời
Bỏ qua những sự tạm thời tham sân
Phân minh thực tập chuyên cần
Giải thông nội tạng tiến gần Phật Tiên.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Bốn Mươi Một (tiếp theo)

ĐẠO MIẾU THÀNH HOÀNG

XEM NGƯỜI CHẾT QUA ĐỜI

...
ÔNG TÁM GIẢNG:

Hôm nay chúng ta đọc đến đây và đã cảm thấy con người ở thế gian trong một cuộc sống tạm, không nên si mê quá nhiều, luyến tiếc quá nhiều mà tới giờ phút lâm chung là khổ, khó ra đi. Hiểu rõ cuộc đời là tạm, nơi đây là bãi trường thì đang dạy dỗ và giáo dục chúng ta hướng thượng.

Trước khi hướng thượng thì phải học hướng hạ, là học trước. Tuổi trẻ ai cũng học trước, học trước rồi mới thấy rõ chán chường và từ bỏ nó ra đi. Khi trong tâm thức chúng ta dứt khoát được, thấy đây là cõi tạm, cần sửa chữa mình để tiến về cõi thanh thì càng lo tu học nhiều hơn. Tu học là phải chọn một đường hướng rõ rệt, cái đường hướng khứ trước lưu thanh mới sớm thức. Cái đường hướng ý lại bo bo, vô thánh hiền thì cũng không được. Chúng ta phải dày công tu hướng thượng thì Bề Trên luôn luôn săn sóc chúng ta. Còn đối với những người ý lại, học đạo chưa thông, biến đạo, sửa đạo, cải đạo. Những cái tội đó vô cùng, vì thức của chúng ta không hiểu nổi, hiểu được một mặt không hiểu được hai mặt mà dám đi sửa đạo là nguy hại vô cùng.

Những người đã có kinh nghiệm đã đi trước đã cho chúng ta thấy, do sự dày công của chính mình mà thành đạt, chứ không ai giúp mình hết. Muốn có sự tri chí phải qua đâu chứng minh sự kiên nhẫn của chúng ta? Phải qua những sự thử thách, thử thách nhiều chừng nào, niềm tin chúng ta vững chắc và đi trong thanh tịnh. Đi tới là chúng ta sẽ thành đạt, thần thánh sẽ chứng minh cho chúng ta. Tấm lòng thành tu học nhứt tâm, nhứt quyết giải thoát đề độ

ta, sửa ta và ảnh hưởng chúng sanh, chứ không dạy. Không nên nói rằng tôi dạy chúng sanh. Không có quyền dạy.

Hoàn cảnh là ân sư. Hằng ngày hằng giờ hằng phút đã dạy tâm linh, nhưng mà tâm linh không chừa. Muốn lần áp hoàn cảnh, độc tài thì tương lai mình sẽ ở trong cái cảnh đau khổ bị kìm kẹp. Cho nên ta phải hiểu điều này mà ăn năn lo tu. Thế gian là cõi tạm, biết cõi tạm nhưng mà có nhiều bài học rất có giá trị cho chúng ta học để cho chúng ta lui về sự thanh tịnh và sử dụng quyền năng thanh tịnh sẵn có của chính chúng ta.

Chúng ta đã đọc qua Địa Ngục Du Ký, thấy tất cả đều có luật. Bây giờ các bạn nói tôi tránh địa ngục thì cuốn Địa Ngục này là giả là tại sao các bạn sợ? Các bạn không hòa tan với cảnh giới đó và các bạn không nhận xét cái tội của chính bạn. Bạn phản nghịch nói đây là giả, nhưng mà kỳ thật nếu không có phần hồn thì địa ngục lấy ai mà xử. Chúng ta đã hiểu rồi. Khi mà chúng ta đã hiểu có chỗ xử thì chúng ta đã có hồn, lo giữ phần hồn của chúng ta để tu, để cho thanh nhẹ phải cởi mở, phải hòa tan trong các giới, mới hiểu được chân lý. Chê đảng này, buông đảng kia thì không có bao giờ hiểu chân lý, chỉ tạo kẹt cho chính mình mà thôi. Rốt cuộc là sân si, ân hận, cô lập với tư tưởng thông minh của mình.

Cho nên chúng ta tu, tu hướng về Bề Trên là hướng về thanh quang thì các bạn đã thấu gom được cái luồng điện chơn chất của chính bạn thì các bạn mới giao du khắp các nơi và học hỏi khắp các nơi. Đó là tiến hóa vô cùng mới thấy rõ phần hồn của chúng ta là bất diệt, thì nơi nào cũng là nơi ân sư độ tiến cho tâm linh, không có chỗ nào bỏ, không có

chỗ nào mà không có giá trị, không có lời nào không có giá trị. Tất cả đều do sự kích động và phản động mới dẫn tiến tâm linh, chúng ta phải nhớ điều này chúng ta mới dễ tu. Người tu phải thâm tu, thâm tiến và làm sao vun bồi cái tâm thức của chúng ta để hòa tan với các giới. Tôi ở trong tâm trạng của cây cỏ, tôi ở trong tâm trạng của cái bông, tôi ở trong tâm trạng của trái nho, tôi ở trong tâm trạng của căn nhà, tôi ở trong tâm trạng của mảnh đất, tôi ở trong tâm trạng của Trời Đất. Đó là hòa tan với các giới, thì các bạn mới đi tới cái thức hòa

đồng. Lúc đó cái ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật của bạn mới có giá trị, mới thực tế.

Đó, thì hôm nay là buổi Chúa Nhựt rảnh, chúng ta này giờ cũng thiền trên một tiếng đồng hồ rồi, cũng nghe qua những lời thuật ở cõi âm và trong đó cũng có những lời răn dạy giáo dục tâm linh của chúng ta và để tránh chừa cái cửa xấu, tiến về cái cửa tốt lành, thiện, tịnh. Các bạn tu thiền là tịnh mà hướng thiện nữa là quý biết là bao nhiêu, cho nên mới có phước huệ.

(còn tiếp)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính mong các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho linh hồn của mẹ bạn đạo Trương Xứ là cụ bà: Phan Thị Miên, sinh năm 1927, từ trần lúc 19 giờ ngày 22/12/2011 tức ngày 28 tháng 11 năm Tân Mão, an táng tại nghĩa trang Cà Đú- Khánh Sơn- Khánh Hải- Ninh Hải- Ninh Thuận- Việt Nam, hưởng thọ 84 tuổi, được siêu sinh cực lạc.

Xin chân thành cảm ơn tất cả các bạn đạo.

Gia đình và bạn đạo Ninh Thuận kính báo.
Vân Long Nam

